

เอลียาห์ - หมายเลขสิบเอ็ด

ความผิดพลาดประการแรก

Jeff Pippenger

2023-10-15

การกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรนในช่วงเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ สอดคล้องกันในเชิงพยากรณ์กับการกบฏของเยโรโบอัมในช่วงเริ่มต้นของสิบตระกูลแห่งอาณาจักรเหนือของเอฟราอิม ประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เป็นแบบอย่างของการกบฏของแอ็ดเวนติสม์ในปี 1863

แน่นอนว่ายังมีพยานอื่น ๆ อีกที่ชี้ไปยังปี 1863

แต่เรื่องราวของอาโรนและกษัตริย์เยโรโบอัมให้พยานที่หาบซ้อนอยู่เหนือประวัติศาสตร์ของปี 1863

และประวัติศาสตร์ทั้งสี่เหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ซึ่งก็คือเขาโปรเตสแตนต์ ไม่เพียงในช่วงวันสุดท้ายของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เท่านั้น

หากยังต่อเนื่องไปจนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาการทดลองด้วย

ประวัติศาสตร์เหล่านี้ยังกล่าวถึงประวัติศาสตร์คู่ขนานของเขารูปปลีกัน ในอาณาจักรที่หกอีกด้วย

โดยทั่วไปแล้ว เป็นความจริงที่ยากอย่างยิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่เชื่อว่า

คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสเป็นชนชาติที่เหลืออยู่ของพระเจ้าในวาระสุดท้ายของโลก

ความเชื่อนี้เป็นความผิดพลาดประการแรกของเรา ไม่มีหลักฐานตามพระคัมภีร์ว่าคริสตจักรลาโอเดเชียเป็นตัว

ตัวแทนของประชากรที่ถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณในช่วงวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์

ความผิดพลาดประการแรกของเราคือการยอมรับข้อสมมติฐานอันเป็นที่น่าสงสัยว่าเป็นเช่นนั้น ธงสัญญาณในวาระ

สุดท้ายของโลกประกอบด้วยบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกไปโดยสมาชิกของธรรมศาลาของชาตาน

และพระองค์จะทรงตั้งธงสัญญาณไว้แก่บรรดาประชาชาติ

และจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล

และทรงชุมนุมผู้กระจัดกระจายของยูดาห์จากทั้งสี่มุมโลก อิสยาห์ 11:12

คือแอ็ดเวนติสต์แห่งเลาติเชียที่ขับไล่ออกไปบรรดาผู้ที่จะเป็นธงสัญญาณออกไป

จงฟังพระวาทะของพระยาห์เวห์ ท่านทั้งหลายผู้สะทกสะท้านต่อพระวาทะของพระองค์;

บรรดาพี่น้องของท่านที่เกลียดชังท่าน ผู้ที่ขับไล่ออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา ได้กล่าวว่า

“ขอให้พระยาห์เวห์ทรงได้รับพระสิริเกิด” แต่พระองค์จะทรงปรากฏเพื่อความชื่นบานของท่าน

และเขาทั้งหลายจะต้องอับอาย อิสยาห์ 66:5

บรรดาผู้ที่เป็ธงสัญญาณยอมถูกขับไล่ออกไปเพราะ “พระนาม” ของพระคริสต์

พระนามที่ก่อให้เกิดความเกลียดชังคืออัลฟาและโอเมกา เพราะหลักการแห่งอัลฟาและโอเมกาคือสิ่งที่ระบุอย่าง

ชัดเจนว่าคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสเป็นตัวแทนของผู้ใดในคำพยากรณ์พระคัมภีร์

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นเป็นภาพแทนของแอ็ดเวนติสม์

“อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในพระธรรมมัทธิว บทที่ 25

ก็เป็นภาพประกอบประสบการณ์ของประชากรแอ็ดเวนติสต์ด้วย” The Great Controversy, 393.

อุปมาเรื่องนั้นได้สำเร็จแล้วในตอนต้นของขบวนการแอ็ดเวนติสต์

และจะสำเร็จอีกครั้งหนึ่งอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการในวาระสุดท้าย.

“ข้าพเจ้ามักถูกชี้ให้พิจารณาอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนมีปัญญา และห้าคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะสำเร็จตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้อย่างพิเศษสำหรับกาลเวลานี้ และเช่นเดียวกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

หญิงพรหมจารีโง่เขลาที่ตื่นขึ้นและตระหนักว่าตนไม่มีน้ำมัน คือชาวเลาตีเซีย

“สภาพของคริสตจักรซึ่งพรรณนาด้วยหญิงพรหมจารีโง่เขลา ก็ถูกกล่าวถึงด้วยว่าเป็นสภาพแบบเลาตีเซียเช่นกัน” Review and Herald, August 19, 1890.

การต่อสู้ของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญา ซึ่งได้รับการพรรณนาอีกประการหนึ่งว่าเป็นคริสตจักรฟีลาเดลเฟีย นั้น เป็นกับคริสตจักรที่อ้างว่าตนเป็นยิว แต่หาได้เป็นไม่!

ดูเถิด เราจะกระทำให้บรรดาคนจากธรรมศาลาของซาตาน ผู้ซึ่งกล่าวว่าตนเป็นพวกยิว และหาได้เป็นไม่ แต่กล่าวมุสา ดูเถิด เราจะกระทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่าเราได้รักเจ้าแล้ว วิวรรณ์ 3:9

ซิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงข้อนี้ในสิ่งพิมพ์ฉบับแรกที่สวดภายหลังความผิดหวังครั้งใหญ่

“ท่านคิดว่า ผู้ที่นมัสการอยู่เบื้องหน้าพระบาทของธรรมิกชน (Revelation 3:9) ในที่สุดจะได้รับความรอด แต่ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจำต้องเห็นต่างจากท่าน เพราะพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า คนจำพวกนี้คือพวก Adventists ที่เคยรับเชื่อแต่ได้ตกไปแล้ว และ ‘ได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียใหม่สำหรับตนเอง และกระทำให้พระองค์ทรงรับความอัปยศอย่างเปิดเผย’ และใน ‘โมงแห่งการทดลอง’ ซึ่งยังคงมาถึง เพื่อสำแดงลักษณะอันแท้จริงของแต่ละคนออกมา พวกเขาจะรู้ว่าตนหลงหายไปเป็นนิรันดร์แล้ว; และเมื่อถูกทรมานด้วยความทุกข์ระทมแห่งจิตวิญญาณ พวกเขาจะกราบลงแทบเท้าของธรรมิกชน” Word to the Little Flock, 12.

ในอิสยาห์บทที่ห้า ได้มีการกล่าวถึงบทเพลงแห่งสวนองุ่นเป็นครั้งแรก ซึ่งต่อมาพระคริสต์ทรงนำมาใช้

บัดนี้ข้าพเจ้าจะขับร้องถวายแด่ผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้า
เป็นบทเพลงของผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสวนองุ่นของท่าน
ผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นอยู่บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง และท่านได้ล้อมรั้วมันไว้
และเก็บก้อนหินออกเสีย และปลูกไว้ด้วยเถาองุ่นอย่างดีเลิศ และสร้างหอคอยไว้ท่ามกลางสวนนั้น
และยังได้ทำบ่ออย่างงุ่นไว้ในนั้นด้วย และท่านก็คาดหวังว่ามันจะเกิดผลงุ่น
แต่แล้วมันกลับเกิดผลเป็นองุ่นป่า และบัดนี้ โอ ชาวเยรูซาเล็ม และชาวยูดาห์ทั้งหลาย
ขอท่านทั้งหลายจงวินิจฉัยระหว่างข้าพเจ้ากับสวนองุ่นของข้าพเจ้า เกิด
มีสิ่งใดอีกเล่าที่ควรกระทำแก่สวนองุ่นของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ามิได้กระทำในสวนนั้น
เหตุไฉนเมื่อข้าพเจ้าคาดหวังว่ามันจะเกิดผลงุ่น มันจึงกลับเกิดผลเป็นองุ่นป่า? Isaiah 5:1-4.

คำอุปมา ไม่ว่าจะอยู่ในพันธสัญญาเดิมหรือพันธสัญญาใหม่

ล้วนชี้ให้เห็นว่าคริสตจักรของพระเจ้าถูกพระเจ้าทรงปฏิเสธ

เพราะปฏิเสธที่จะเกิดผลตามที่ตนได้ถูกยกขึ้นมาตั้งไว้ให้เกิดขึ้น ในอิสยาห์บทที่ห้า ณ ตอนสรุปของคำอุปมา การลงโทษสวนองุ่นได้ถูกระบุไว้ พร้อมทั้งทรงสัญญาว่าจะทรงยกธงสัญญาขึ้นแก่บรรดาประชาชาติ เห็นได้ชัดว่าสวนองุ่นนั้นมิใช่ธงสัญญา.

เหตุฉะนั้น พระพิโรธของพระยาห์เวห์จึงพลุ่งขึ้นต่อชนชาติของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ออกต่อสู้เขาทั้งหลาย และได้ทรงโบยตีเขา

แล้วภูเขาทั้งหลายก็สิ้นสะเทือน และซากศพของเขาทั้งหลายก็ถูกฉีกทิ้งอยู่ท่ามกลางถนนหนทาง เพราะเหตุทั้งหมดนี้ พระพิโรธของพระองค์ยังมีได้หันกลับ แต่พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเหยียดออกอยู่ และพระองค์จะทรงชูธงสัญญาแก่บรรดาประชาชาติจากทั่วโลก และจะทรงพิวพระโอษฐ์เรียกพวกเขาจากสุดปลายแผ่นดินโลก และดูเถิด พวกเขาจะมาอย่างรวดเร็วฉับไว
อิสยาห์ 5:25, 26

เมื่อภายหลังพระเยซูทรงขับร้องบทเพลงนั้น ในฐานะคำอุปมา
ข้อสรุปของพระองค์ก็เด็ดขาดไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

จงฟังคำอุปมาอีกเรื่องหนึ่งว่า ยังมีเจ้าของเรือนผู้หนึ่ง ซึ่งปลูกสวนองุ่นไว้ ล้อมรั้วรอบ ขุดบ่ออย่างงุ่นในสวนนั้น สร้างหอคอย แล้วให้ชาวสวนเช่า และเดินทางไปยังเมืองไกล ครั้นถึงฤดูผลแล้ว เขาจึงใช้บ่าวของตนไปหาชาวสวนเพื่อรับผลของสวนนั้น แต่ชาวสวนจับบ่าวของเขา เขียนคนหนึ่ง ฆ่าคนหนึ่ง และเอาหินขว้างอีกคนหนึ่ง เขาจึงใช้บ่าวคนอื่นไปอีก จำนวนมากกว่าครั้งแรก และชาวสวนก็กระทำแก่บ่าวเหล่านั้นเช่นเดียวกัน ในที่สุดเขาจึงใช้บุตรของตนไปหาพวกเขา โดยกล่าวว่า 'พวกเขาจะเคารพบุตรของเรา' แต่เมื่อชาวสวนเห็นบุตรนั้น พวกเขาจึงพูดกันว่า 'คนนี้แหละเป็นทายาท มาเถิด เราจะฆ่าเขาและยึดมรดกของเขาไว้' แล้วพวกเขาก็จับเขา โยนเขาออกไปนอกสวนองุ่น และฆ่าเสีย เหตุฉะนั้น เมื่อเจ้าของสวนองุ่นมาถึง เขาจะอย่างไรแก่ชาวสวนเหล่านั้น? พวกเขาทูลพระองค์ว่า 'เขาจะกำจัดคนชั่วเหล่านั้นอย่างน่าเวทนายิ่ง และจะให้ชาวสวนอื่นเช่าสวนองุ่นนั้น ซึ่งจะส่งผลตามฤดูกาลให้แก่เขา' พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า 'พวกท่านไม่เคยอ่านในพระคัมภีร์หรือว่า ศิลาซึ่งพวกช่างก่อสร้างได้ทอดทิ้งแล้ว ศิลาเหล่านั้นเองกลับกลายเป็นศิลามุมเอก การนี้เกิดขึ้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นที่ยอมรับแก่ตาของเรา? เพราะฉะนั้น เรามอบท่านทั้งหลายว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะถูกเอาไปจากพวกท่าน และจะประทานแก่ชนชาติหนึ่งซึ่งเกิดผลของแผ่นดินนั้น และผู้ใดล้มลงบนศิลานี้ ผู้นั้นจะต้องแตกหัก แต่ศิลานี้จะตกทับผู้ใด ก็จะไปบดผู้นั้นให้แหลกเป็นผง' เมื่อพวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสีได้ยินคำอุปมาของพระองค์ พวกเขาก็รู้ว่าพระองค์ตรัสถึงพวกเขา
มัทธิว 21:33-45.

คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งลาโอติเซียมิใช่ธงสัญญาที่ถูกชูขึ้น สวนองุ่นในยุคสุดท้ายซึ่งอิสราเอลโบราณได้เป็นแบบจำลองไว้ นั่นคือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งลาโอติเซีย แต่จะมีชนชาติหนึ่งซึ่งเกิดผลอันเข้าชายเป็นผลแรก ซึ่งก็คือสิ่งที่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นอยู่

คนเหล่านี้คือผู้ที่มีได้เป็นมลทินกับหญิง เพราะเขาทั้งหลายเป็นพรหมจารี
คนเหล่านี้คือผู้ที่ติดตามพระเมษโปดกไปไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปแห่งใด
คนเหล่านี้ได้รับการไถ่จากท่ามกลางมนุษย์ ให้เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก
วิวรณ์ 14:4

ในฐานะเป็นธงสัญญา พวกเขาจะถูกเจ้าของเรือนทรงใช้เพื่อนำการเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้ายเข้ามา คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสฝ่ายเลาติเซียคือสวนองุ่นซึ่งได้ปฏิเสธศิลามุมเอกแห่งเจ็ดกาลเวลาของโมเสส นับจากจุดนั้นเป็นต้นมา ก็เป็นการถดถอยลงอย่างต่อเนื่องสู่ความมืดที่ทวีมากขึ้นเรื่อย ๆ ธงสัญญานั้นจะเป็น "รากของเจสซี" รากของเจสซี หรือดาวิด เป็นตัวแทนของความจริงสุดท้ายอย่างยิ่งที่พระเยซูได้ทรงเสนอแก่พวกยิวผู้ชอบโต้แย้งในประวัติศาสตร์ของพระองค์ นี่เป็นสัญลักษณ์แห่งหลักการของอัลฟาและโอเมกา ซึ่งคนเช่าสวนองุ่นที่ไม่ซื่อสัตย์ทั้งของอิสราเอลโบราณและอิสราเอลสมัยใหม่ต่างปฏิเสธที่จะเข้าใจ

และในวันนั้น จะมีรากเหง้าของเจสซี ผู้ซึ่งจะยืนเป็นธงสัญญาแก่ชนชาติทั้งหลาย
บรรดาประชาชาติจะพากันแสวงหาท่าน และที่ฟ้านักของท่านจะทรงพระสิริ
อิสยาห์ 11:10

ซิสเตอร์ไวท์และเจมส์ ไวท์ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ภายในปี 1856 ขบวนการนั้นได้กลายเป็นเลาติเซียแล้ว ดังนั้นนางเคระบูเมื่อใดว่าขบวนการนั้นยอมรับข่าวสารถึงชาวเลาติเซียแล้ว? ไม่เคยเลย ความผิดพลาดประการแรกของเราคือการยอมรับข้ออ้างที่ว่าคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสเป็นคริสตจักรผู้มิชชันนารีตลอดช่วงประวัติศาสตร์ของตน แท้จริงแล้วตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง หากเรายอมรับสมมติฐานที่ผิดพลาดประการแรกนั้น ดวงตาของเราก็จะถูกปิดบังจากข้อเท็จจริงเชิงคำพยากรณ์ที่สอนเป็นอย่างอื่น ตัวอย่างเช่นซิสเตอร์ไวท์ระบุซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ประวัติของอิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณเป็นภาพประกอบประสมภรณ์และประวัติของอิสราเอลฝ่ายวิญญาณในยุคปัจจุบัน บ่อยครั้งเมื่อเธออ้างถึงอิสราเอลโบราณว่าเป็นแบบอย่างสำหรับอิสราเอลในยุคปัจจุบัน เธอก็อ้างถ้อยแถลงอันเป็นที่รู้จักของอัครทูตเปาโลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงเดียวกันนี้ไปพร้อมกันด้วย

บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ได้บังเกิดขึ้นแก่พวกเขาเพื่อเป็นแบบอย่าง และเหตุการณ์เหล่านั้นได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเป็นคำเตือนสติแก่เรา ผู้ซึ่งปลายยุคทั้งหลายได้มาถึงแล้ว 1 โครินธ์ 10:11

อัครทูตเปาโลกำลังสรุปข้อความในสลิปข้อก่อนหน้านั้นไว้ในข้อที่สิบเอ็ด.

ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ยากให้ท่านทั้งหลายขาดความเข้าใจว่า บรรพบุรุษของเราทุกคนอยู่ใต้เมฆนั้น และทุกคนได้ผ่านทะเลไป และทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นฝ่ายโมเสสในเมฆนั้นและในทะเลนั้น และทุกคนได้รับประทานอาหารฝ่ายจิตวิญญาณอย่างเดียวกัน และทุกคนได้ดื่มเครื่องดื่มฝ่ายจิตวิญญาณอย่างเดียวกัน เพราะว่าพวกเขาได้ดื่มจากพระคิลาฝ่ายจิตวิญญาณซึ่งติดตามเขาไป และพระคิลา นั้นคือพระคริสต์ แต่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยคนเป็นอันมากในพวกเขา เพราะว่าพวกเขาถูกโค่นลงในถิ่นทุรกันดาร บัดนี้ สิ่งเหล่านี้เป็นแบบอย่างแก่เรา เพื่อเราจะได้ปรารถนาสิ่งชั่วร้าย ดังที่พวกเขาก็ได้ปรารถนา อย่าเป็นคนถือรูปเคารพเหมือนบางคนในพวกเขา ดังที่มีเขียนไว้ว่า ประชาชนได้นั่งลงกินและดื่ม และลุกขึ้นเล่น อย่าให้เราล่วงประเวณี เหมือนบางคนในพวกเขาได้กระทำ และล้มตายลงในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน อย่าให้เราทดลองพระคริสต์ เหมือนบางคนในพวกเขาได้ทดลอง และถูกงูทำลายเสีย และอย่าบ่นพึมพำ เหมือนบางคนในพวกเขาได้บ่นพึมพำ และถูกผู้ทำลายทำลายเสีย 1 โครินธ์ 10:1-10

เปาโลและซิสเตอร์ไวท์มิได้ใช้อิสราเอลโบราณเป็นแบบอย่างของชนชาติที่มีชัยชนะและชอบธรรม ตรงกันข้ามอย่างยิ่ง เปาโลได้สรุปข้อความในสลิปข้อแรกนั้นไว้ในข้อสิบเอ็ด และต่อมาในข้อถัดไปก็ได้กล่าวถึงบทเรียนที่ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณพึงถ่ายทอดแก่บรรดาผู้ที่จะมีมองเห็น

เหตุฉะนั้น ผู้ที่คิดว่าตนเองยืนอยู่มั่นคงแล้ว จงระวังให้ดี เกรงว่าตนจะล้มลง 1 โครินธ์ 10:12

อิสราเอลโบราณเป็นแบบอย่างของชนชาติหนึ่งซึ่งได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้า ได้รับการทรงนำจากพระเจ้า ได้ทำให้คำพยากรณ์ของพระเจ้าสำเร็จ และได้กบฏต่อพระเจ้าในทุกย่างก้าว และในที่สุดก็ได้ตรึงพระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกไว้ที่กางเขน! แอดเวนติสต์ไม่มีปัญหาในการยอมรับข้อเท็จจริงเหล่านี้เกี่ยวกับอิสราเอลโบราณ แต่ไม่บ่อยนักที่พวกเขาจะยอมให้คำเตือนที่มุ่งหมายไว้ั้นทะลุผ่านความมืดบอดแบบเลาติเซียของตน พวกเขาอาจยกข้อความตอนต่าง ๆ ที่ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าคริสตจักรเป็นแก้วตาดวงพระเนตรของพระเจ้า และก็เป็นเช่นนั้นจริง แต่ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อประชากรของพระองค์มิได้คลุมสภาพที่แท้จริงของพวกเขาไว้ด้วยผ้าคลุม ผู้ที่พระองค์ทรงรัก พระองค์ก็ทรงตำหนิและทรงตีสอน

เท่าที่คริสตจักรของพระเจ้าเป็นแก้วตาดวงพระเนตรของพระเจ้า

พระเยซูได้ทรงสรุปความสัมพันธ์ของพระองค์กับแก้วตานั้น แก้วตาของพระองค์เอง ไว้อย่างชัดเจนยิ่งนัก

โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม เมืองที่ฆ่าพวกผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างผู้ที่ทรงใช้มาหาเจ้า
เราปรารถนาจะรวบรวมลูกหลานของเจ้าไว้ด้วยกันบ่อยครั้งเพียงใด
เหมือนแม่ไก่กกกลูกของมันไว้ใต้ปีกของมัน แต่พวกเจ้าไม่ยอม! ดุเถิด นิเวศของเจ้าถูกละไว้แก่เจ้าให้รกร้าง
และเราบอกความจริงแก่เจ้าว่า เจ้าจะไม่เห็นเราอีก จนกว่าจะถึงเวลาที่เจ้าจะกล่าวว่า
ความสุขมีแก่ผู้ที่มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ลูกา 13:34, 35

ควรตั้งคำถามว่า “พระเยซูทรงยกภาพปลายสุดขึ้นมาแสดงด้วยภาพเริ่มต้นอย่างแท้จริงหรือไม่?

อิสราเอลในสมัยโบราณเป็นภาพของอิสราเอลสมัยใหม่อย่างแท้จริงหรือไม่?”

ปัญหาของอิสราเอลโบราณตลอดประวัติศาสตร์ของพวกเขาคือ

พวกเขาเชื่อว่าชาติกำเนิดและมรดกสืบทอดของตนพิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นประชากรของพระเจ้า

และเพราะฉะนั้นพวกเขาจึงไม่อาจเป็นสิ่งที่ได้้นอกจากเป็นประชากรของพระเจ้า

นั่นจึงเป็นเหตุที่ในสมัยของเยเรมีย์พวกเขาประกาศตนว่าเป็นพระวิหารของพระยาห์เวห์!

พระวจนะซึ่งมาจากพระยาห์เวห์ถึงเยเรมีย์ว่า “จงไปยืนที่ประตูพระนิเวศของพระยาห์เวห์
และประกาศพระวจนะนี้ที่นั่นว่า จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์ บรรดาท่านทั้งหลายแห่งยูดาห์
ผู้เข้ามาทางประตูเหล่านี้เพื่อนมัสการพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า
จงแก้ไขทางของเจ้าและการกระทำของเจ้า แล้วเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้
อย่างวางใจในถ้อยคำเท็จที่ว่า ‘พระนิเวศของพระยาห์เวห์ พระนิเวศของพระยาห์เวห์
พระนิเวศของพระยาห์เวห์’ คือสิ่งเหล่านี้” เยเรมีย์ 7:1-4

ความหลงอันเดียวกันนี้เองก็ได้รับการเน้นย้ำโดยยอห์นผู้ให้บัพติศมาด้วยเช่นกัน

และได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน โดยสารภาพบาปของตน
แต่เมื่อท่านเห็นพวกฟาริสีและพวกสะดูสีเป็นอันมากมายังพิธีบัพติศมาของท่าน ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า โอ
ชีวิตชาติของงูพิษ ใครได้เตือนพวกท่านให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึง? เพราะฉะนั้น
จงเกิดผลอันสมควรแก่การกลับใจเสียใหม่ และอย่าคิดกล่าวในใจของตนว่า เรามีอับราฮัมเป็นบิดา
เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า พระเจ้าทรงสามารถให้บังเกิดบุตรแก้อับราฮัมจากก้อนหินเหล่านี้ได้
และบัดนี้ขวานก็จ่ออยู่ที่รากของต้นไม้แล้ว ฉะนั้นต้นไม้ทุกต้นที่ไม่เกิดผลดี
ก็ต้องถูกโค่นลงและโยนเข้าไปในไฟ มัทธิว 3:6-10

ความเข้าใจที่ผิดพลาดอย่างยิ่งภายในอัครทูตสมัยเดียวกันนี้เอง ซึ่งถูกเป็นสัญลักษณ์โดยถ้อยคำที่ว่า

“พระวิหารของพระยาห์เวห์ คือพวกเรา” และโดยความคิดที่ว่าเราเป็น “เชื้อสาย” ฝ่ายจิตวิญญาณของอับราฮัม
คือการสำแดงหลักแห่งความตาบอดของเลาดีเซีย

“พระเจ้าทรงส่งผู้สื่อสารมาเพื่อบอกประชากรของพระองค์ว่าพวกเขาจะต้องเป็นเช่นไรและกระทำสิ่งใด
เพื่อจะเชื่อฟังกฎแห่งความชอบธรรมของพระองค์ ซึ่งถ้ามนุษย์ผู้ใดประพฤติตาม
เขาก็จะมีชีวิตอยู่โดยกฎเหล่านั้นด้วย พวกเขาจะต้องรักพระเจ้าอย่างสูงสุด
โดยไม่มีพระอื่นได้อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ และพวกเขาจะต้องรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง
ปฏิบัติต่อเขาอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อตน”

“แม้แต่อัครสาวกที่สดประการหนึ่งแห่งพระบัญญัติอันบริสุทธิ์ของพระเจาก็มิพึงได้รับการปฏิบัติอย่างเบามือ
หรือด้วยความไม่เคารพ ผู้ใดที่ล่วงละเมิดคำว่า ‘พระเจ้าตรัสดังนี้’ ย่อมยืนอยู่ใต้ธงของเจ้าแห่งความมืด
ในการกบฏต่อพระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของตน พวกเขาอ้างถึงพระสัญญาที่ประทานแก่ผู้เชื่อฟัง
โดยกล่าวว่า พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์คือพวกเรา ทั้ง ๆ

ที่พวกเขาหลบหลู่พระเจ้าโดยบิดเบือนพระลักษณะของพระองค์ ด้วยการกระทำสิ่งทั้งหลายที่พระองค์ได้ตรัสสั่งไว้ว่าพวกเขาอย่ากระทำ พวกเขาตั้งมาตรฐานขึ้นซึ่งพระเจ้านั้นได้ประทานไว้ แบบอย่างของพวกเขา นำผู้อื่นให้หลงผิด อิทธิพลของพวกเขาก่อให้เกิดความเสื่อมทราม พวกเขาไม่ไขความสว่างในโลก เพราะพวกเขามีได้ดำเนินตามหลักแห่งความชอบธรรม”

“มนุษย์ไม่อาจแสดงความทรยศต่อพระเจ้าได้ยิ่งไปกว่าการเพิกเฉยต่อความสว่างที่พระองค์ทรงประทานแก่เขา ผู้ที่กระทำเช่นนี้ยอมชกหน้าผู้ที่ไม่รู้ให้หลงผิด เพราะพวกเขาตั้งเครื่องหมายบอกทางอันเท็จไว้ พวกเขากำลังบิดเบือนหลักการอันบริสุทธิ์อยู่เสมอ....”

“ในพระวจนะแห่งพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ เราได้รับการบอกไว้อย่างชัดเจนว่าเหตุใดความพินาศจึงมาถึงชนชาติยิว พวกเขาได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่ พระพรอันอุดม และความรุ่งเรืองอันน่าอัศจรรย์ แต่พวกเขากลับพิสูจน์ตนว่าไม่ซื่อสัตย์ต่อความไว้วางใจที่ได้รับมอบหมาย พวกเขามีได้ดูแลสวนองุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างซื่อสัตย์ หรือถวายผลของสวนนั้นแด่พระองค์ พวกเขาประพฤติดรากับว่าไม่มีพระเจ้า และเพราะฉะนั้น กษัตริย์บับิโลเนียจึงได้มาถึงพวกเขา” Manuscript Releases, volume 14, 343–345.

อิสราเอลเชื่อว่า เพราะพวกเขาได้รับการทรงเลือกจากพระเจ้าตั้งแต่เริ่มต้นประวัติศาสตร์ของตน พวกเขาจึงจะเป็นประชากรที่ทรงเลือกของพระองค์ตลอดไป ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังเชื่ออีกว่า เพราะพวกเขาเป็นประชากรที่ทรงเลือกของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เกียรติแก่พวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาปฏิเสธที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์ ในเชิงคำพยากรณ์ พวกเขาเป็นประชากรที่ทรงเลือกของพระองค์ จนกระทั่งพวกเขาถูกหย่า แต่พวกเขาไม่เคยเป็นประชากรอย่างที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เป็นเลย ความชอบธรรมของประชากรที่ทรงเลือกมิได้ถูกกำหนดโดยสิ่งที่พวกเขาอาจคิดว่าตนเป็น อิสราเอลโบราณเป็นแบบอย่างหลักของคริสตจักรเขเวเนธเดย์แอ็ดเวนติส แต่เมื่อมีการยอมรับข้อสมมติฐานอันเป็นเท็จว่าพวกเขาเป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในวาระสุดท้ายของโลก ความบอดมืดของเลาตีเซียก็สำแดงออกมา เช่นเดียวกับของอิสราเอลโบราณ ลัทธิแอ็ดเวนติสต์เชื่อและสั่งสอนว่าพวกเขาเป็นประชากรที่เหลื่ออยู่ของพระเจ้าในวาระสุดท้ายของโลก ทั้ง ๆ ที่มีหลักฐานอันชัดเจนตรงกันข้ามก็ตาม

ยิ่งเราเข้าไปใกล้การสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองมากขึ้นเพียงใด ข่าวสารถึงชนชาติเลาตีเซียก็ยิ่งต้องมีลักษณะจริงจังและตรงไปตรงมามากขึ้นเพียงนั้น หากข้อสมมติอันผิดนั้นมิได้ถูกละทิ้งเสียเพื่อรับเอาความจริงแล้ว แบบอย่างของอาโรน เยโรโบอัม และปี 1863 ก็จะถูกซ่อนไว้ภายใต้ฉากบังแห่งธรรมเนียมและจารีต เป็นเวลาใกล้เกินไปแล้วต่อการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง ที่จะยังซ่อนอยู่ใต้ฉากบังนั้นต่อไปอีก.

และนี่คือการพิพากษาโทษ คือความสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์รักความมืดยิ่งกว่าความสว่าง เพราะการกระทำของเขาทั้งหลายชั่วร้าย เพราะทุกคนที่กระทำความชั่วยอมเกลียดความสว่าง และไม่มาหาความสว่าง เกรงว่าการกระทำของตนจะถูกตำหนิ ยอห์น 3:19, 20

ประวัติแห่งการละทิ้งความเชื่อของแอ็ดเวนติสต์มิได้ถูกบันทึกไว้ในพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้าแล้ว นี่คือความเป็นจริงเชิงพยากรณ์ หลักฐานประการแรกของเรื่องนี้คืออิสราเอลสมัยโบราณ อิสราเอลสมัยโบราณเป็นประวัติศาสตร์แห่งการละทิ้งความเชื่ออย่างต่อเนื่องและทวีความรุนแรงขึ้น กระนั้นก็ดี พระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์สอนว่าอิสราเอลสมัยโบราณเป็นแบบอย่างของอิสราเอลสมัยใหม่ แม้เรื่องนี้จะน่าเศร้าเพียงใด แต่ไม่เคยมีเวลาใดที่การเข้าใจความจริงนี้จะสำคัญยิ่งไปกว่าเวลาปัจจุบันนี้

สิ่งที่กำลังถูกเปิดเผยผ่านวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์คือข้อเท็จจริงที่ว่า ประวัติของแอ็ดเวนติสมีในฐานะเขาโปรเตสแตนต์ดำเนินขนานไปกับประวัติของเขาริพับลิกัน เขาทั้งสองเป็นพยานที่สองให้แก่กันและกัน และการปฏิเสธที่จะมองเห็นพยานฝ่ายหนึ่งอย่างถูกต้อง ย่อมทำให้อีกพยานหนึ่งไม่อาจถูกรับรู้ได้ในเวลาเดียวกัน

เส้นสายของอาโรน เฮอร์โธ และปี 1863 ชีบ่งถึงจุดเริ่มต้นของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณยุคใหม่ และในการกระทำนั้นเอง เส้นสายเหล่านี้ยังชีบ่งถึงจุดเริ่มต้นของเขาฝ่ายริพับลิกันด้วย ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามคือคำเตือนมิให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย สหรัฐอเมริกาเป็นชาติที่ออกกฎหมายวันอาทิตย์ก่อน และจากนั้นก็บังคับให้ทั่วทั้งโลกกระทำเช่นเดียวกัน

“บรรดาประชาชาติต่างประเทศจะดำเนินตามแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา แม้ว่านางจะเป็นผู้นำออกหน้าไปก่อน แต่วิกฤตการณ์อย่างเดียวกันนั้นจะมาถึงประชากรของเราในทุกส่วนของโลก” Testimonies, volume 6, 395.

ความจริงเชิงพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ไม่อาจแยกออกจากบทบาทของสหรัฐอเมริกาได้ สัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรรณ์บทที่สิบสามคืออาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ซึ่งครอบครองอยู่เป็นเวลาพยากรณ์เจ็ดสิบปีตามอิสยาห์บทที่ยี่สิบสาม สัตว์ร้ายจากแผ่นดินนั้นเองที่มีเขาสองเขา ความจริงทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเขาทั้งสองนั้น บัดนี้กำลังถูกเปิดเผยออก แต่เฉพาะแก่ผู้ที่เลือกจะเข้าใจว่า พระเยซูทรงกระทำการเปิดเผยแก่วิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ให้สำเร็จ โดยทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นภาพประกอบของจุดจบของสิ่งนั้น

สหรัฐอเมริกาเริ่มต้นขึ้นในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ในปี 1798 และตลอดระยะเวลาหกสิบห้าปีถัดมา เขาทั้งสองซึ่งจะดำเนินผ่านประวัติศาสตร์ร่วมกัน ได้ถูกจัดวางไว้ในบริบทที่สามารถสังเกตเห็นได้ แต่เฉพาะโดยผู้ที่เต็มใจจะมองเห็นเท่านั้น หกสิบห้าปีที่ถูกกล่าวไว้ในอิสยาห์บทที่เจ็ด เริ่มต้นในปี 742 ก่อนคริสตกาล และสิ้นสุดลงในปี 677 ก่อนคริสตกาล จากปี 1798 จนถึงปี 1863 ช่วงปีเหล่านั้นได้ถูกทำซ้ำอีกครั้ง หกสิบห้าปีนั้นระบุถึงกระบวนการแห่งวิกฤตในเขาทั้งสอง.

ภายในปี 1863 ช่วงเริ่มต้นของ “วันของกษัตริย์องค์เดียว” ตามคำพยากรณ์ในอิสยาห์บทที่ยี่สิบสามได้สิ้นสุดลง และด้วยการนั้นเอง จึงได้สถาปนาหลักหมายตามคำพยากรณ์ของช่วงปลายแห่ง “วันของกษัตริย์องค์เดียว” การสิ้นสุดของเลขเจ็ดสิบเชิงสัญลักษณ์ในอิสยาห์บทที่ยี่สิบสามนั้น ได้รับการพรรณนาด้วยหกสิบห้าปีแรก ตั้งแต่ปี 1863 จนถึงเวลาแห่งที่สุดปลายในปี 1989 เป็นช่วงเวลาของคริสตจักรแอ็ดเวนติสต์เลาตีเซีย ซึ่งเริ่มต้นจากขบวนการมิลเลอร์ไรต์และสิ้นสุดลงที่ขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน เพื่อจะเข้าใจช่วงเวลาในตอนปลาย เราจำเป็นต้องเข้าใจช่วงเวลาในตอนต้น แอ็ดเวนติสมีไม่อาจทำเช่นนั้นได้ เพราะจุดเริ่มต้นของมันถูกทำเครื่องหมายไว้ด้วยการปฏิเสธคำปฏิญาณของโมเสส ซึ่งเป็นสิ่งที่ระบุถึงหกสิบห้าปีนั้นเอง อันเป็นตัวแทนของทั้งการเริ่มต้นและการสิ้นสุดของแอ็ดเวนติสมีและสหรัฐอเมริกา

ด้วยเหตุนี้ และนี่เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง บทความนี้จึงได้พยายามสถาปนาข้อเท็จจริงเชิงพยากรณ์ประการหนึ่ง ซึ่งบัดนี้กำลังถูกเปิดเผยโดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ ข้อเท็จจริงนั้นคือ หากท่านไม่เต็มใจยอมรับว่าคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์ได้อยู่ในสภาพลาโอตีเซียมาโดยตลอดแล้ว

โดยเหตุผลอย่างเป็นทางการ ท่านยอมไม่สามารถแบ่งแยกประวัติศาสตร์ของแอ็ดเวนติสมีได้อย่างถูกต้อง และหากปราศจากการแบ่งแยกประวัติศาสตร์ของแอ็ดเวนติสมีอย่างถูกต้องแล้ว ท่านก็ไม่อาจระบุเขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐได้อย่างถูกต้องเช่นกัน

เพราะว่าถ้าภายหลังที่เขาได้พ้นจากมลทินของโลก โดยความรู้ถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด คือพระเยซูคริสต์แล้ว เขากลับเข้าไปพัวพันอยู่ในสิ่งเหล่านั้นอีก และพ่ายแพ้ ปลายทางของเขาก็เลวร้ายยิ่งกว่าตอนต้น เพราะว่าการที่เขาไม่เคยรู้จักทางแห่งความชอบธรรมเสียเลย ยังจะดีกว่าเมื่อรู้จักแล้วกลับหันเหไปจากพระบัญญัติบริสุทธิ์ที่ได้มอบไว้แก่เขา แต่เหตุการณ์ได้บังเกิดแก่เขาตามสุภาษิตอันจริงว่า “สุนัขกลับไปกินสิ่งที่มีนอาเจียนออกมาอีก” และ “สุกรที่ชำระล้างแล้วก็กลับไปเกลือกัวในโคลนตม” 2 เปโตร 2:20-22